

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (andra avdelningen)
den 28 november 2005*

I de förenade målen T-236/04 och T-241/04,

European Environmental Bureau (EEB), Bryssel (Belgien),

Stichting Natuur en Milieu, Utrecht (Nederländerna),

företrädda av advokaterna P. van den Biesen och B. Arentz,

sökande,

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av J.-L. Florent och G. de Bergues, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av B. Doherty, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångspråk: engelska.

med stöd av

Syngenta Crop Protection AG, Basel (Schweiz), företrätt av D. Abrahams, barrister, och C. Simpson, solicitor,

intervenient,

angående en talan, i mål T-236/04, om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2004/248/EG av den 10 mars 2004 om att inte uppta atrazin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne (EUT L 78, s. 53), och, i mål T-241/04, om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2004/247/EG av den 10 mars 2004 om att inte uppta simazin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne (EUT L 78, s. 50),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Pirrung samt domarna A.W.H. Meij och I. Pelikánová,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

Direktiv 91/414/EEG

- 1 I artikel 4 i rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236) föreskrivs allmänna villkor och det förfarande som skall tillämpas för beviljande, omprövning och återkallande av medlemsstaternas godkännanden för utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden. I artikel 4.1 a i direktiv 91/414 fastställs närmare att endast de växtskyddsmedel vars verksamma ämnen upptagits i den förteckning som förekommer i bilaga 1 till direktiv 91/414 får godkännas.
- 2 De villkor som gäller för att uppta verksamma ämnen i bilaga 1 till direktiv 91/414 specificeras i artikel 5 i direktiv 91/414. Med beaktande av aktuell vetenskaplig och teknisk kunskap får ett verksamt ämne tas upp i bilaga 1 endast om det kan antas att växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet uppfyller de krav som uppställts om att dessa inte får medföra skadliga effekter på människors eller djurs hälsa, eller på miljön.

- 3 I artikel 8.2 i direktiv 91/414 föreskrivs att medlemsstaterna under en övergångsperiod genom undantag från artikel 4 i direktiv 91/414 får godkänna att växtskyddsmedel som innehåller verksamma ämnen som inte är upptagna i bilaga 1 och som fanns på marknaden två år efter anmälan av direktivet, nämligen den 26 juli 1993, släpps ut på marknaden inom sitt territorium.

- 4 De verksamma ämnen som ingår i de växtskyddsmedel som beviljats undantag i enlighet med artikel 8.2 i direktiv 91/414 utgör föremål för en successiv undersökning inom ramen för kommissionens arbetsprogram.

Förordning nr 3600/92/EEG

- 5 I artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414 (EGT L 366, s. 10; svensk specialutgåva, område 3, volym 46, s. 203) föreskrivs att kommissionen skall fastställa den förteckning över de verksamma ämnen som skall utvärderas och den skall utnämna en rapporterande medlemsstat för utvärdering av varje verksamt ämne.

- 6 Av artiklarna 6 och 7 i förordning nr 3600/92 framgår att den rapporterande medlemsstaten skall utvärdera det verksamma ämnet och tillställa kommissionen en rapport om hur utvärderingen utfallit tillsammans med ett förslag om att ta upp det verksamma ämnet i bilaga 1 till direktiv 91/414 eller vidta andra åtgärder, såsom att ta bort det verksamma ämnet från marknaden.

- 7 Kommissionen skall därefter ge Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats i enlighet med artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, s. 1), i uppdrag att granska rapporten.

- 8 I artikel 7.3a i förordning nr 3600/92, som införts genom kommissionens förordning (EG) nr 1199/97 av den 27 juni 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 3600/92 (EGT L 170, s. 19), föreskrivs att kommissionen skall lägga fram ett utkast, som kan anta olika former, till Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa. Om det föreslås att det verksamma ämnet skall tas upp i bilaga 1 till direktiv 91/414 skall utkastet ges formen av ett utkast till direktiv. Om det i utkastet föreslås att negativa åtgärder skall vidtas mot det verksamma ämnet, däribland att återkalla godkännandet av växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet, får utkastet ges formen av ett utkast till beslut riktat till medlemsstaterna.

Direktiv 2004/35/EG

- 9 Enligt skäl 25 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, s. 56) gäller följande:

”Personer som berörs eller kan antas bli berörda av en miljöskada bör ha rätt att begära att den behöriga myndigheten vidtar åtgärder. Miljöskydd är emellertid ett diffust intresse, som enskilda personer inte alltid tillvaratar eller är i stånd att

tillvarata. Icke-statliga miljöskyddsorganisationer som främjar naturskydd bör därför också ges möjlighet att bidra till att detta direktiv genomförs på ett effektivt sätt.”

- 10 Enligt skäl 26 i direktiv 2004/35 bör "[b]erörda fysiska eller juridiska personer ... ha möjlighet till omprövning av den behöriga myndighetens beslut, handlingar eller underlåtelse att handla”.
- 11 I artikel 11.1 i direktiv 2004/35 fastställs att "[m]edlemsstaterna skall utse den eller de behöriga myndigheter som skall svara för utförandet av de uppgifter som anges i detta direktiv”.
- 12 I artikel 12.1 i direktiv 2004/35 föreskrivs följande:

”Fysiska eller juridiska personer

- a) som berörs eller kan antas bli berörda av en miljöskada eller
- b) som har ett tillräckligt intresse i miljöbeslut som rör skadan, eller alternativt
- c) som hävdar att en rättighet kränkts, när detta utgör en förutsättning enligt en medlemsstats förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning,

skall ha rätt att till den behöriga myndigheten rapportera eventuella iakttagelser om miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som de känner till, och begära att den behöriga myndigheten vidtar åtgärder i enlighet med detta direktiv.

Vad som utgör "tillräckligt intresse" respektive "att en rättighet kränkts" skall avgöras av medlemsstaterna.

En icke-statlig organisation som främjar skyddet av miljön och som uppfyller alla krav i den nationella lagstiftningen skall för detta syfte anses ha ett tillräckligt intresse enligt led b. Sådana organisationer skall också anses ha rättigheter som kan kränkas enligt led c."

Bakgrunden till tvisten

- 13 I vart och ett av de förevarande målen är det två sökande. Den första är European Environmental Bureau (EEB), en förening bildad enligt belgisk rätt, vars ändamål enligt dess stadgar särskilt är att främja skyddet och bevarandet av miljön i länderna inom Europeiska unionen. EEB ingår i några av kommissionens rådgivande organ, bland annat i den ständiga gruppen för växtskydd och i den rådgivande kommittén för miljöfrågor inom jordbruket. Föreningen är likaså medlem i European Habitats Forum och utgör som sådan deltagare och observatör inom ramen för rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7, svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114).

- 14 Den andra sökanden, Stichting Natuur en Milieu (nedan kallad Natuur en Milieu), är en stiftelse bildad enligt nederländsk rätt, vars ändamål enligt stadgarna bland annat är att "utgöra en röst för dem som inte har någon" och erbjuda en levande natur och en frisk miljö för nuvarande och framtida generationer. Denna stiftelse är medlem i EEB.
- 15 År 1996 tillkännagav flera företag inför kommissionen sin önskan att atrazin och simazin skulle tas upp i bilaga 1 till direktiv 91/414.
- 16 Atrazin och simazin är upptagna i punkterna 61 respektive 62 i bilaga 1 till förordning nr 3600/92, enligt vilken en förteckning över de ämnen som omfattas av den första etappen i kommissionens arbetsprogram, vilket åsyftas i artikel 8.2 i direktiv 91/414, skall upprättas.
- 17 I kommissionens förordning (EG) nr 933/94 av den 27 april 1994 om fastställande av verksamma ämnen i växtskyddsmedel och om val av rapporterande medlemsstater för genomförandet av kommissionens förordning nr 3600/92 (EGT L 107, s. 8; svensk specialutgåva, område 3, volym 57, s. 13) utnämns Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland till rapporterande medlemsstat för atrazin och simazin.
- 18 Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland föredde sina utvärderingsrapporter för kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.1 c i förordning nr 3600/92. Den rapport som rör atrazin lades fram den 11 november 1996, medan den rapport som rör simazin lades fram den 20 december 1996. De granskades därefter av medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

De omtvistade besluten

- 19 Den 10 mars 2004 fattade kommissionen beslut 2004/248/EG om att inte uppta atrazin i bilaga I till direktiv 91/414 och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne (EUT L 78, s. 53) (nedan kallat atrazinbeslutet).

- 20 Samma dag fattade kommissionen även beslut 2004/247/EG om att inte uppta simazin i bilaga I till direktiv 91/414 och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne (EUT L 78, s. 50) (nedan kallat simazinbeslutet).

- 21 Det framgår av artikel 1 i de båda besluten att varken atrazin eller simazin upptas i bilaga 1 till direktiv 91/414.

- 22 I artikel 2.1 och 2.2 i atrazin- respektive simazinbesluten fastställs att medlemsstaterna skall säkerställa att godkännanden av växtskyddsmedel innehållande atrazin eller simazin dras in senast den 10 september 2004 och att inga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller atrazin eller simazin beviljas eller förnyas enligt det undantag som anges i artikel 8.2 i direktiv 91/414 från och med den 16 mars 2004.

- 23 Av artikel 2.3 i atrazin- respektive simazinbesluten framgår att medlemsstaterna skall säkerställa att när det gäller de användningar som anges i kolumn B i bilagan

till besluten får medlemsstaterna i kolumn A i bilagan behålla godkännanden för växtskyddsmedel med atrazin och simazin till och med den 30 juni 2007 under följande förutsättningar:

- a) Medlemsstaten ser till att sådana växtskyddsmedel som finns kvar på marknaden får en ny märkning som motsvarar de skärpta villkoren för användning.
 - b) Medlemsstaten vidtar alla lämpliga riskminskningsåtgärder för att minska eventuella risker och därigenom säkerställa skyddet för människors och djurs hälsa samt för miljön.
 - c) Medlemsstaten skall se till att seriösa försök görs för att finna alternativa produkter eller metoder för sådana användningar, med hjälp av handlingsplaner.
- 24 Den berörda medlemsstaten skall, i enlighet med denna bestämmelse, underrätta kommissionen senast den 31 december 2004 om tillämpning av nämnda punkt och i synnerhet om åtgärder som vidtagits i enlighet med leden a–c, och varje år skall den översända uppskattningar om hur mycket atrazin och simazin som använts i enlighet med artikeln.
- 25 I bilagan till atrazin- respektive simazinbesluten fastställs vilka medlemsstaterna är och de användningar som avses i artikel 2.3 för vart och ett av besluten.

- 26 I artikel 3 b i atrazin- respektive simazinbesluten fastställs att alla anstånd som beviljas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 91/414 skall vara så korta som möjligt och får, för de användningar vilkas godkännanden skall återkallas senast den 30 juni 2007, inte gälla längre än till och med den 31 december 2007.
- 27 Av artikel 4 i atrazin- respektive simazinbesluten framgår att besluten riktar sig till medlemsstaterna.

Förfarandet

- 28 Sökandena har väckt talan i de båda målen genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 9 juni 2004.
- 29 Genom separata handlingar, som inkom till förstainstansrättens kansli den 1 oktober 2004, framställde svaranden en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i förstainstansrättens rättegångsregler i vart och ett av de båda målen. Sökandena inkom med sina yttranden över dessa invändningar den 24 december 2004.
- 30 Genom handlingar som inkom till förstainstansrättens kansli den 7 oktober 2004 ansökte Syngenta Crop Protection AG (nedan kallat Syngenta) om att få intervensera i de förevarande målen till stöd för kommissionen. Genom beslut av den 13 december 2004 biföll ordföranden för förstainstansrättens andra avdelning denna ansökan. Genom skrivelser av den 7 januari 2005 uppgav Syngenta att företaget inte avsåg att inkomma med någon interventionsinlägga i något av de båda målen till stöd för kommissionens yrkanden för såvitt det i dessa yrkades att talan skulle avvisas, men att företaget förbehöll sig rätten att inkomma med en inlägga för det fall målen togs upp till prövning i sak.

- 31 Genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 oktober 2004 ansökte Republiken Frankrike om att få intervensera i de förevarande målen till stöd för sökandena. Genom beslut av den 13 december 2004 biföll ordföranden för förstainstansrättens andra avdelning denna ansökan. Genom skrivelse av den 25 januari 2005 uppgav Republiken Frankrike att denna till följd av kommissionens invändning om rättegångshinder inte avsåg att inkomma med någon interventionsinlaga avseende frågan huruvida de båda målen kan tas upp till sakprövning, men att den förbehöll sig rätten att inkomma med inlaga ifall förstainstansrätten beslutade att låta beslutet avseende invändningarna om rättegångshinder anstå till den slutliga domen i de förevarande målen.

Parternas yrkanden

I mål T-236/04

- 32 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall
- ogiltigförklara artiklarna 2.3 och 3 b i atrazinbeslutet, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 33 Kommissionen har yrkat att förstainstansrättens skall
- avvisa talan, och
 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

I mål T-241/04

34 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artiklarna 2.3 och 3 b i simazinbeslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

35 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

- avvisa talan, och
- förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

36 På grund av sambandet mellan förevarande mål och sedan parterna har hörts finner förstainstansrätten att det är lämpligt att förena dessa mål vad gäller det fortsatta förfarandet, med tillämpning av artikel 50 i rättegångsreglerna.

- 37 Enligt artikel 114.1 i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten, om en part så begär, meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att pröva sakfrågan. Enligt artikel 114.3 skall återstoden av förfarandet vara muntligt, om inte rätten bestämmer annat. Förstainstansrätten finner att handlingarna i såväl mål T-236/04 som T-241/04 innehåller tillräckliga upplysningar. Det finns därför ingen anledning att inleda det muntliga förfarandet.

Parternas argument

- 38 Kommissionen har gjort gällande att sökandena inte berörs direkt eller personligen av vare sig atrazin- eller simazinbeslutet, då besluten inte är riktade mot dem.
- 39 När det gäller frågan huruvida sökandena är personligen berörda har kommissionen gjort gällande att en fysisk eller juridisk person enligt rättspraxis endast kan vara personligen berörd av en rättsakt om den angår honom på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för honom eller på grund av en faktisk situation som särskiljer honom från alla andra personer, och som därigenom försätter honom i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som en rättsakt är riktad till (se domstolens dom av den 1 april 2004 i mål C-263/02 P, kommissionen mot Jégo-Quéré, REG 2004, s. I-3425, punkt 45 och där angiven rättspraxis). Detta är emellertid inte fallet i förevarande mål eftersom atrazin- och simazinbesluten inte på något sätt påverkar sökandena särskilt.
- 40 Sökandena har hävdad att de direkt och personligen berörs av atrazin- och simazinbesluten.

- 41 Vad beträffar villkoret att vara personligen berörd har sökandena gjort gällande att de berörs särskilt av atrazin- och simazinbesluten. Dessa utgör nämligen beslut i den mening som avses i artikel 249 EG och leder i strid med gemenskapsrätten till en tillbakagång vad gäller skyddet av de intressen som sökandena försvarar.
- 42 Vidare har sökandena gjort gällande att det av skälen 25 och 26 liksom artikel 12.1 i direktiv 2004/35 framgår att de uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 230 fjärde stycket EG. De har härvidlag hävdat att det av artikel 12.1 i direktiv 2004/35 framgår att en icke-statlig organisation som främjar skyddet av miljön och som uppfyller alla krav i den nationella lagstiftningen för detta syfte, skall anses ha ett tillräckligt intresse för att å ena sidan ha rätt att till den behöriga myndigheten rapportera eventuella iakttagelser om miljöskador eller hot om sådana skador som de känner till, och å andra sidan begära att den behöriga myndigheten vidtar åtgärder i enlighet med direktivet.
- 43 Kommissionen har för övrigt medgett att atrazin och simazin kan orsaka miljöskador, vilket är anledningen till att kommissionen beslutat att inte ta upp dessa ämnen i bilaga 1 till direktiv 91/414. Under dessa omständigheter omfattas de åtgärder som sökandena vidtagit i de förevarande målen av artikel 12 i direktiv 2004/35, vars tillämpningsområde inte begränsas till de situationer som avses i nämnda direktiv. Följaktligen skall sökandena anses uppfylla villkoren i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 44 Sökandena har vidare påpekat att den uppfattning som kommer till uttryck i direktiv 2004/35 överensstämmer med gällande rättspraxis i flera medlemsstater, bland andra Nederländerna, enligt vilken en förening har behörighet att föra civilrättslig talan vid de nationella domstolarna om den direkt och personligen berörs, med

hänsyn till sina stadgar, sin konkreta situation och faktiska verksamhet, varibland skyddet av de aktuella intressena återfinns. Enligt den nederländska rättsordningen är Natuur en Milieu närmare bestämt direkt och personligen berörd i och med att de rättsregler som skyddar miljöintressen och den vilda faunan åsidosätts.

45 Sökandena har vidare påstått att de personligen berörs då de utövar sina aktiviteter inom området för miljöskydd och naturens och den vilda faunans bevarande i enlighet med direktiv 92/43 och att EEB sålunda åtnjuter särställning i egenskap av kommissionens och andra europeiska institutioners rådgivare. För övrigt anser Natuur en Milieu sig inneha en motsvarande ställning i förhållande till de nederländska myndigheterna.

46 Sökandena har likaså gjort gällande att det för att säkerställa att deras rättsliga ställning åtnjuter verksamt rättsligt skydd är nödvändigt att deras talan tas upp till sakprövning. De har i detta hänseende påpekat att en ogiltigförklaring av atrazin- och simazinbesluten skulle förhindra att ett antal invecklade, långa och kostsamma förfaranden för godkännande inleddes i olika medlemsstater. Om sökandena måste vända sig till de nationella domstolarna skulle de tvingas identifiera de godkännanden som avser atrazin och simazin i samtliga medlemsstater, studera rättssystemen i de stater som mottagit ansökningar om godkännande, och sedermera väcka talan vid behöriga nationella domstolar. Sökandena har dessutom gjort gällande att det inte rör sig om ren bekvämlighet, eftersom det är praktiskt taget uteslutet att en nationell domstol skulle uttala sig om atrazin- och simazinbeslutens giltighet. Vad beträffar sökandenas tillgång till ett verksamt rättsmedel, i enlighet med artiklarna 6 och 13 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen), vilka är tillämpliga i förfarandet vid förstainstansrätten enligt artikel 6.2 EU, har sökandena följaktligen grund för att väcka talan i de båda målen vid förstainstansrätten.

- 47 Vidare har sökandena gjort gällande att det av principen om jämlikhet i medel måste följa att sökandenas talan tas upp till sakprövning. Av principen om jämlikhet i medel, som åsyftas i artiklarna 6, 13 och 14 i Europakonventionen, följer ett krav på att en part för vilken en rättsakt som antagits av kommissionen har motstridande effekter måste åtnjuta samma möjligheter att väcka talan mot en rättsakt som strider mot vederbörandens intressen. De har därefter i huvudsak gjort gällande att en talan mot atrazin- och simazinbesluten som väcks av en tillverkare av dessa verksamma ämnen, såsom Syngenta, skall tas upp till sakprövning på grundval av artikel 230 fjärde stycket EG. Detta framgår av förstainstansrättens beslut av den 24 januari 2001 i de förenade målen T-112/00 och T-122/00, Iberotam m.fl. mot kommissionen (REG 2001, s. II-97), punkt 79, i vilket förstainstansrätten i huvudsak slagit fast att det inte är uteslutet att en tillverkare av ett verksamt ämne har talerätt vid förstainstansrätten i enlighet med artikel 230 fjärde stycket EG mot ett av kommissionen fattat beslut att avslå en ansökan om att låta ett verksamt ämne upptas i bilaga 1 till direktiv 91/414.
- 48 Sökandena har tillagt att domstolens dom av den 10 december 1969 i de förenade målen 10/68 och 18/68, Eridania m.fl. mot kommissionen (REG 1969, s. 459), enligt vilken enskildas talerätt inte kan följa av endast det faktum att de befinner sig i en konkurrensrelation till dem till vilka den omtvistade rättsakten riktas, saknar relevans i det förevarande målet, eftersom nämnda dom rör en konkurrensrelation som helt skiljer sig från den i det förevarande målet.
- 49 Slutligen har sökandena hävdat att deras talan skall tas upp till sakprövning med beaktande av motiveringen till förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om hur Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor skall tillämpas på Europeiska gemenskapens institutioner och organ (KOM/2003/0622 slutlig) (nedan kallat förslaget till Århusförordningen). Kommissionen uttryckte där den uppfattningen att artikel 230 EG inte nödvändigtvis måste ändras för att europeiska miljöskyddsorganisationer som uppfyller vissa i förslaget uppställda objektiva kriterier skall tillerkännas talerätt. Sökandena uppfyller dessa kriterier, vilket enligt kommissionens resonemang, är tillräckligt för att tillerkänna sökandena talerätt angående ogiltigförklaring av de omtvistade besluten.

Förstainstansrättens bedömning

- 50 I enlighet med artikel 230 fjärde stycket EG får "[v]arje fysisk eller juridisk person ... väcka talan mot ett beslut som är riktat till honom eller mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt eller personligen berör honom".
- 51 Vad beträffar de förevarande målen framgår det av artikel 4 i atrazin- respektive simazinbesluten att dessa endast riktar sig mot medlemsstaterna. Det ankommer alltså på sökandena att bland annat visa att de är personligen berörda av dessa beslut.
- 52 Härvidlag framgår det av rättspraxis att sökande till vilka, som i förevarande mål, en rättsakt inte är riktad endast kan göra anspråk på att vara personligen berörda om rättsakten angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som en rättsakt är riktad till (se domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 2002, s. I-6677, punkt 36 och där angiven rättspraxis).
- 53 Det skall alltså kontrolleras huruvida sökandena berörs av atrazin- och simazinbesluten på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer.
- 54 För att bevisa att de berörs personligen av atrazin- och simazinbesluten har sökandena inledningsvis gjort gällande att de i synnerhet är berörda av besluten på grund av den tillbakagång som dessa innebär för miljöskyddet.

- 55 I detta hänseende skall det först och främst påpekas att sökandena inte har åberopat en enda bestämd omständighet som förklarar hur atrazin- och simazinbesluten skulle innebära en tillbakagång avseende miljöskyddet. De begränsar sig i själva verket till att påpeka att antagandet av atrazin- och simazinbesluten i strid mot gemenskapsrätten uppenbarligen har negativa följder härvidlag.
- 56 Även om det antas att sökandena, åtminstone implicit, har gjort gällande att den påstådda tillbakagången följer av att de omtvistade bestämmelserna i atrazin- och simazinbesluten leder till att vissa medlemsstater provisoriskt tillåts vidmakthålla godkännanden för vissa användningar av de växtskyddsmedel som innehåller atrazin eller simazin, det vill säga de verksamma ämnen som enligt sökandena är skadliga för miljön, konstaterar förstainstansrätten att dessa bestämmelser rör sökandena i deras objektiva egenskap av enhet med uppgift att skydda miljön, och detta på samma sätt som alla andra personer som befinner sig i samma situation. Som framgår av rättspraxis är denna egenskap emellertid inte tillräcklig för att slå fast att sökandena berörs personligen av den ifrågasatta rättsakten (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-321/95 P, Greenpeace m. fl. mot kommissionen, REG 1998, s. I-1651, punkt 28, och förstainstansrättens beslut av den 30 april 2003 i mål T-154/02, Villiger Söhne mot rådet, REG 2003, s. II-1921, punkt 47 och där angiven rättspraxis).
- 57 För det andra har sökandena i huvudsak gjort gällande att det framgår av artikel 12.1 i direktiv 2004/35 att de, i egenskap av icke-statliga organisationer som främjar skyddet av miljön och som uppfyller alla krav i den nationella lagstiftningen, har rätt att till den behöriga myndigheten rapportera eventuella iakttagelser och begära att den behöriga myndigheten vidtar de åtgärder som föreskrivs i direktivet. Därav följer att sökandena har talerätt angående ogiltigförklaring av atrazin- och simazinbesluten i enlighet med artikel 230 fjärde stycket EG.
- 58 Den omständigheten att en person på ett eller annat sätt deltar i det förfarande som leder till antagandet av en gemenskapsrättsakt särskiljer denna person med avseende på rättsakten i fråga enbart när vissa processrättsliga skyddsregler har föreskrivits för

denna person i den tillämpliga gemenskapsrättsliga regleringen (se förstainstansrättens beslut av den 29 april 2002 i mål T-339/00, Bactria mot kommissionen, REG 2002, s. II-2287, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

- 59 Av artikel 11.1 i direktiv 2004/35 framgår emellertid att den behöriga myndighet som avses i artikel 12 i samma direktiv är en myndighet som utses av var och en av medlemsstaterna. Även om det antas att sökandena har rätt att rapportera iakttagelser eller begära att åtgärder vidtas på sätt som föreskrivs i artikel 12 i direktiv 2004/35, kan dessa processuella rättigheter följaktligen endast åberopas i förhållande till "behörig myndighet", vilken enligt lydelsen i artikel 11 i direktiv 2004/35 inte är en gemenskapsinstitution. I motsats till vad sökandena har hävdad, finns det i övrigt ingenting i texten eller direktivets systematik som leder till slutsatsen att direktivet avser även förevarande talan.
- 60 De processuella rättigheter som har åberopats av sökandena kan alltså inte med framgång åberopas gentemot kommissionen inom ramen för antagandet av atrazin- och simazinbesluten, och de är därför inte heller relevanta i syfte att avgöra huruvida sökandena personligen berörs av atrazin- och simazinbesluten.
- 61 När det för det tredje gäller påståendet att vissa medlemsstaters rättssystem medger att miljöskyddsorganisationer anses direkt och personligen berörda av rättsakter som inverkar menligt på de intressen som dessa försvarar, och att detta är fallet för Natuur en Milieu enligt nederländsk rätt, skall det påpekas att den talerätt som tillerkänns dessa sökande enligt rättsordningarna i vissa medlemsstater saknar betydelse för bedömningen av deras talerätt angående ogiltigförklaring av en gemenskapsrättsakt enligt artikel 230 fjärde stycket EG (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 9 augusti 1995 i mål T-585/93, Greenpeace m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-2205, punkt 51).

- 62 För det fjärde skall det, vad gäller den särställning som EEB och Natuur en Milieu åtnjuter i egenskap av kommissionens eller andra europeiska eller nationella institutioners rådgivare i enlighet med bland annat direktiv 92/43, påpekas att det i den gemenskapsrättsliga reglering som är tillämplig på antagandet av atrazin- och simazinbesluten inte föreskrivs några processrättsliga skyddsregler för sökandena, eller ens någon som helst delaktighet för sådana rådgivande gemenskapsorgan som sökandena påstår sig utgöra och som inrättats i enlighet med direktiv 92/43, vare sig dessa är nationella eller övernationella. I enlighet med den rättspraxis som omnämns i punkten 56 ovan, innebär följaktligen inte den rådgivande ställning som sökandena påstår sig inneha att sökandena anses personligen berörda av atrazin- och simazinbesluten.
- 63 Av det ovan sagda följer att det i gemenskapsrätten för närvarande inte föreskrivs någon rätt att väcka talan i allmänt intresse vid gemenskapsdomstolarna på så sätt som sökandena förordat i förevarande fall.
- 64 Sökandena har för det femte gjort gällande att det för ett sådant verksamt rättsligt skydd som avses i artiklarna 6 och 13 i Europakonventionen, vilken är tillämplig på gemenskapsinstitutionerna enligt artikel 6.2 EU, krävs att förevarande talan tas upp till sakprövning å ena sidan för att förfaranden vid de nationella domstolarna skulle bli långa, invecklade och kostsamma, och å andra sidan för att dessa domstolar skulle sakna förmåga att avgöra de frågor som uppkommit inom ramen för talan i dessa mål.
- 65 Domstolen har i detta hänseende slagit fast att rätten till ett verksamt rättsligt skydd är en av de allmänna rättsprinciper som har sitt ursprung i medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, och att denna rättighet mycket riktigt även har föreskrivits i artiklarna 6 och 13 i Europakonventionen (domen i det ovan i punkt 52 nämnda målet *Unión de Pequeños Agricultores mot rådet*, punkterna 38 och 39).

- 66 I samma dom har domstolen uttalat att det genom EG-fördraget, i detta avseende genom artiklarna 230 EG och 241 EG å ena sidan och artikel 234 EG å andra sidan, har inrättats ett fullständigt system med rättsmedel och förfaranden för kontroll av huruvida de rättsakter som antas av gemenskapsinstitutionerna är lagenliga. Denna kontroll har anförtrotts gemenskapsdomstolen. I detta system har fysiska eller juridiska personer, som på grund av de sakprövningsförutsättningar som föreskrivs i artikel 230 fjärde stycket EG inte kan föra direkt talan vid domstolen mot gemenskapsrättsakter med allmän giltighet, möjlighet att åberopa att en sådan rättsakt är ogiltig, antingen accessoriskt inför gemenskapsdomstolen enligt artikel 241 EG eller inför nationell domstol, och därvid förmå denna nationella domstol, som själv saknar behörighet att pröva giltigheten av dylika rättsakter, att begära förhandsavgörande från domstolen angående denna fråga (domen i det ovan i punkt 52 nämnda målet *Unión de Pequeños Agricultores* mot rådet, punkt 40).
- 67 Slutligen framgår det av rättspraxis från domstolen att upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring vid gemenskapsdomstolen inte kan vara beroende av att frågan huruvida det finns möjlighet att genom att föra talan vid nationell domstol få till stånd en prövning av den omtvistade rättsaktens giltighet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 52 nämnda målet *Unión de Pequeños Agricultores* mot rådet, punkt 46).
- 68 Av detta följer att, enligt den uppfattning som domstolen uttryckt i rättspraxis, avsaknaden av ett verksamt rättsligt skydd inte i sig utgör grund för att talan skall tas upp till sakprövning, på sätt som sökandena har hävdad.
- 69 När det gäller det sjätte argumentet, att sökandenas talan skall tas upp till sakprövning till följd av principen om jämlikhet i rättsmedel, skall det påpekas att

det av rättspraxis framgår att endast den omständigheten att en rättsakt har motsatt effekt för en sökande jämfört med dess effekt för en person som har talerätt avseende ogiltigförklaring av den ifrågavarande rättsakten, inte är tillräckligt för att tillskriva sökanden talerätt (se, för ett liknande resonemang, domen i de ovan i punkt 48 nämnda förenade målen Eridania m.fl. mot kommissionen, punkt 7, och domstolens dom av den 23 maj 2000 i mål C-106/98 P, Comité d'entreprise de la société française de production m.fl. mot kommissionen, REG 2000, I-3659, punkt 41). Även om det antas att Syngenta har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av atrazin- och simazinbesluten, såsom sökandena har gjort gällande, innebär inte den omständigheten i sig att sökandena därmed uppfyller kraven på att vara personligen berörda av atrazin- och simazinbesluten, och inte heller att sökandena är befriade från skyldigheten att visa att de uppfyller detta krav.

- 70 Slutligen, och för det sjunde, har sökandena gjort gällande att deras rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av atrazin- och simazinbesluten följer av motiveringen till förslaget till Århusförordningen, där kommissionen tillskriver de europeiska miljöskyddsorganisationer som uppfyller vissa objektiva kriterier talerätt i enlighet med artikel 230 fjärde stycket EG. Sökandena i förevarande mål uppfyller dessa objektiva kriterier.
- 71 Det skall härvidlag påpekas att det enligt principerna om normhierarki (se bland annat domstolens dom av den 27 oktober 1992 i mål C-240/90, Tyskland mot kommissionen, REG 1992, s. I-5383, punkt 42, svensk specialutgåva, volym 13, s. 143) är uteslutet att enskilda som inte uppfyller de i artikel 230 fjärde stycket EG uppställda kriterierna tillerkänns talerätt i enlighet med en sekundärrättsakt. Detsamma gäller, *a fortiori*, motiveringen till ett förslag till en sekundärrättsakt.
- 72 Följaktligen är sökandena inte på grundval av den åberopade motiveringen befriade från skyldigheten att visa att de är personligen berörda av atrazin- och

simazinbesluten. Även om det antas att sökandena utgör en sådan erkänd sammanslutning som avses i förslaget till Århusförordningen, skall det för övrigt noteras att de inte har åberopat ett enda skäl till varför denna egenskap skulle medföra att de personligen berörs av atrazin- och simazinbesluten.

- 73 Med beaktande av det ovan sagda finner förstainstansrätten att sökandena inte är personligen berörda av atrazin- och simazinbesluten. Talan i de båda målen skall därför avvisas och det är inte nödvändigt att pröva huruvida sökandena är direkt berörda av dessa beslut.

Rättegångskostnader

- 74 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målen, skall kommissionens yrkande bifallas.
- 75 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna skall medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Republiken Frankrike skall därmed bära sin rättegångskostnad. Enligt artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten besluta att en intervenient skall bära sin rättegångskostnad. I förevarande fall skall Syngenta, som intervenerat till stöd för kommissionens yrkanden, bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) Målen T-236/04 och T-241/04 förenas.**
- 2) Talan i målen T-236/04 och T-241/04 avvisas.**
- 3) Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnad i målen T-236/04 och T-241/04.**
- 4) Intervenienterna skall var och en bära sin rättegångskostnad.**

Luxemburg den 28 november 2005

E. Coulon

Justitiesekreterare

J. Pirrung

Ordförande